

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. XXIV. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972050048272.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Den Krise, han var sluppet udenom, trak nu sammen om ham igen. I Aarene 1836-37 naaede han Nulpunktet, den fuldstændige Følelse af Tomhed og Intethed. I et Brev fra denne Tid kan han f. Eks. skrive: »En saa fortørret Hjerne, et saa sammenskrumpet Hjærte, som jeg slæber med mig, hvor jeg færdes, kan aldrig mere befrugtes, end ikke af det rigeste Stof.« Dybere endnu end disse Linjer fra et Brev til en Ven gaar et Par Strofer, som Winther skrev i 1836 (Side 228). Her taler Winther med sig selv. Det lille Digt er mærkeligt i hele Winthers Lyrik ved sin rent personlige Karakter. Winther lod det da heller ikke komme med i nogen Digtsamling fra denne Periode. Det laa mellem hans Papirer efter hans Død. Den første Strofe skildrer hans sjælelige Tomhed og i den sidste Strofe gør han sit Livs Regnskab op uden store Ord og Gebærder, men med en Ærlighed og Jævnhed, der gaar til Hjertet.